

Ige: Zsolt 90,1.4.16-17

Mózesnek, Isten emberének imádsága. Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. ... Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrváltásnyi idő éjjel. ... Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon, és méltóságod fiaikon! Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!

Ézs. 62,6-7 Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam. Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel! Ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne legyetek némák! Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja, és dicséretének helyévé nem teszi Jeruzsálemet a földön.

1. Én – személy szerint – nagyon sajnálom, hogy 2004. november 8-án az Országgyűlés megszüntette a sorkatonai szolgálatot. Pedig mennyi kedves emléket őriznek a férfiak a katonaság idejéből. Megfigyelhető, hogy ha férfiak együtt beszélgetnek, akkor nagyon gyakran a katonai élményeikre terelődik a szó.

A katonaságnál sok mindent meg kellett tanulni: megtanultuk tisztelni az idősebbet, az előljárót. Rendet és fegyelmet tanultunk. Persze a bibliai időkben még ez egészen másként volt. Teljesen természetes volt az, hogy vannak katonák, és a katonák közül mindig vannak, akiket őrségbe osztanak be.

A bibliai korban annyira természetes volt a katonaság jelenléte, hogy Isten Igéje több esetben hasonlatként használja fel a katonákat és az öröket. Két ilyen hasonlatot olvastam fel a 90. Zsoltárból illetve Ézsaiás könyvéből.

2. Miről is van szó ezekben a képekben? A 90. Zsoltárban az örökkévaló Isten nagyságát és az ember kicsiségét látjuk meg. Nagyon szép költői képek jelennek meg előttünk egymás után. Ezekből csak kettőt olvastam fel. Az Isten embere így dicséri Istent: „Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.” Vagyis olyan számunkra Isten, mint a biztonságot, a békességet, a szeretetet jelentő otthon, ahova bármikor mehetünk.

Az otthonunkban mindig szívesen fogadnak bennünket, és mi mindig örömmel megyünk haza. Időnként elhagyjuk otthonunkat, de azzal a bátorsággal, hogy bármikor hazatérhetünk. Aki úgy hisz Istenben, mint Mózes, az Isten embere, az szintén ilyen bátran indulhat útnak naponta, és ilyen bizalommal térhet vissza otthonába, hajlékába, vagyis ilyen bizalommal térhet vissza Istenéhez, az Úrhoz.

A Zsoltár következő szép képe az őrváltásról szól. Istennek végtelen az ideje, hiszen örökkévaló. Számára 1000 esztendő olyan lehet, mint számunkra 2-3 óra abban a 70 vagy 80 esztendőben, amit kapunk ezen a földön. 2-3 óra egy éjszakai őrség ideje. Sokszor hosszúnak tűnik, de az életünk idejéhez mérten mégis gyorsan eltelik.

Ilyen gyorsan telik el a mi életünk is Isten 1000 esztendőös léptéke szerint. **Mégis Urunk számára rendkívül fontos az őrváltásnyi hosszúságú életed.** Úgy figyel rád Istened, ahogyan az őr figyel az éjszaka csendjében. Isten számon tartja még a hajunk szálát is, ahogyan mi számon tartjuk a percről percre múló időt.

Bennünket könnyen megkörmölyeznek olyan rossz gondolatok, hogy értelmetlenül, hiábavaló módon telik el az élet. Hogy elsuhant, elrepült 70 vagy 80 esztendő és még nem is éltünk igazán. Hogy ez ne legyen így, ezért fontos, hogy Urunk tartalommal töltse meg napjainkat, és tegye maradandóvá azt, amit kezünk munkájával létrehoztunk, megalkottunk és elértünk.

3. Ézsaiás könyvében szintén örökről van szó. **A próféta beszél az örökről**, de ő is csak jelképesen, átvitt értelemben. A próféta az, aki kegyes, istenfélő embereket megszólított és arra kért,

hogy imádkozzanak Istenhez, kiáltsanak az Úrhoz szüntelenül. Közös céljuk az, hogy Jeruzsálem Isten dicséretének helye legyen újra.

Jeruzsálemet, az ország fővárosát meg kell védeni az ellenségtől. A városban lévő katonaságot a városfalakon levő őrk tudják figyelmeztetni veszély esetén. Az őrknek kiáltaniuk kell, ha veszélyt látnak. Ebben a képben az őrk valójában a prófétával együtt imádkozó kegyes, istenfélő emberek.

Az őrk, tehát **az őrség felelős** a városban lakók életéért. Mert hiába van erős katonaság, ha nem tudják meg időben, hogy jön az ellenség. Az őrségnek kell figyelmeztetni az embereket a veszélyre. Az őrségnek ébernek kell lenni minden pillanatban.

Ézsaiás így tekint a hívő emberek egy csoportjára. Nekik kell szüntelenül emlékeztetni az Urat. Nekik kell kikönyörögni Istentől a változást. Ezeknek az őrknek – vagyis ezeknek az istenfélő kegyes embereknek – rendkívül fontos a feladatuk: Istenhez addig kell kiáltaniuk, míg helyreáll az istentisztelet Jeruzsálemben, míg dicséretének helyévé nem lesz a város.

4. Kedves Testvérek! Szeretném ezt a két Igeszakaszt egybekapcsolni ezen a ponton. Két kulcsfogalommal találkoztunk: **őrség és őrsegváltás**.

Eltelt hat esztendő – egy őrsegváltási idő. 6 évig volt szolgálatban ez a presbitérium. Persze, vannak többen is olyanok, akik ennél hosszabb ideje szolgálnak már presbiterként. Egyikük 26 éve kezdte meg szolgálatát, másoknak 18 év presbiteri őrálás van a hátuk mögött. És vannak, akik csak egy őrsegváltási időt, azaz hat évet szolgáltak presbiterként.

Hatan most úgy döntöttek, hogy nem vállalták tovább az őrálói szolgálat terhét. Illesse őket ezúton is köszönet hűséges szolgálatukért, a többletterhek hordozásáért. Isten örökkévaló idejében még ezek a presbiteri őrsegváltások is bizony rövidek. De semmiképpen nem szabad azt gondolni, hogy értéktelenek. Mennyei Atyánk számára kimondhatatlanul értékes az, amit az ember hálából oda tud neki szólni. Így azok az évek is igen értékesek, melyeket presbiterként Istennek szenteltek.

Most eljött az őrsegváltás ideje. Tíz presbiter folytatja szolgálatát. Másik tíz pedig most lesz először őrálója a Bocskai téri Gyülekezetnek. Egyházbiztosként nézve 16 szavazati joggal bíró presbiter és 4 tanácskozási joggal bíró pótpresbiter. Isten előtt azonban mindannyiuknak ugyanaz a felelősége és feladata.

Ézsaiás szavaival megfogalmazva: ők azok, akik az Urat emlékeztetik. Ők azok, akiknek elsőrendű feladata, hogy a lelkészek mellett állva imádkozzanak az Úrhoz ezért a gyülekezetért.

Ti – kedves presbiter testvéreim – azért álltok a Bocskai téri Gyülekezet élén, hogy

- mint az őrk legyetek éberek,
- soha ne hallgassatok, se nappal, se éjjel, hanem szüntelenül imádkozzatok Istenhez gyülekezetünkért, amíg helyre nem állítja, és dicséretének helyévé nem teszi Hajdúböszörményben

Csodálatos az a kép, ami itt előttünk megjelenik: a próféta munkába állít, szolgálatba állít hívő embereket, akikkel együtt őrködik és imádkozik Ézsaiás. Egy cél lebeg mindnyájuk szeme előtt: hogy az Istendicséret helyre legyen állítva a Jeruzsálemben, hogy újra az istentisztelet helye legyen az a város.

Kedves Testvérek! Nem kisebb a mi feladatunk sem! Példaképem ebben Ézsaiás. És azt szeretném, ha számotokra is példa lenne a jeruzsálemi őrség, akiket Ézsaiás választott ki. Soha ne hallgassatok, se nappal, se éjjel! Ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne legyetek némák! Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja, és dicséretének helyévé nem teszi Hajdúböszörményt. Ámen.

Loment Péter lelkész